

135

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 stycznia 1996 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Europejskiej konwencji o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem, sporządzonej w Luksemburgu dnia 20 maja 1980 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 21 Europejskiej konwencji o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem oraz o przywracaniu pieczy nad dzieckiem, sporządzonej w Luksemburgu dnia 20 maja 1980 r., został złożony dnia 13 listopada 1995 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, jako depozytariuszowi powyższej konwencji, dokument ratyfikacji wymienionej konwencji przez Rzeczpospolitą Polską.

W trakcie składania dokumentu ratyfikacyjnego zostały złożone zastrzeżenia zgodnie z art. 6 ustęp 3 i art. 17 ustęp 1 i 2 oraz oświadczenie dotyczące art. 2 ustęp 1 konwencji o następującej treści:

„1. Na mocy art. 17 Rzeczpospolita Polska zastrzega możliwość odmowy uznania lub wykonania orzeczeń, o których mowa w art. 8 i 9 konwencji, a także ze wszystkich powodów, o których mowa w art. 10.

2. Rzeczpospolita Polska oświadcza, że będzie żądać załączenia tłumaczeń na język polski, zawiadomień i dokumentów określonych w art. 13, przekazywanych przez państwa, które korzystając z możliwości złożenia zastrzeżenia wyłączyły stosowanie art. 6 ust. 1 lit. b) w całości.

3. Funkcje organu centralnego dla tej konwencji będzie pełniło Ministerstwo Sprawiedliwości.”

Zgodnie z art. 22 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 1 marca 1996 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z art. 22 ustęp 1 wymienionej konwencji weszła ona w życie 1 września 1983 r.

Następujące państwa stały się jej stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Austria	1 sierpnia 1985 r.
Belgia	1 lutego 1986 r.
Cypr	1 października 1986 r.
Dania	1 sierpnia 1991 r.
Finlandia	1 sierpnia 1994 r.
Francja	1 września 1983 r.
Niemcy	1 lutego 1991 r.
Grecja	1 lipca 1993 r.

Irlandia	1 października 1991 r.
Włochy	1 czerwca 1995 r.
Luksemburg	1 września 1983 r.
Holandia	1 września 1990 r.
Norwegia	1 maja 1989 r.
Portugalia	1 września 1983 r.
Hiszpania	1 września 1984 r.
Szwecja	1 lipca 1989 r.
Szwajcaria	1 stycznia 1984 r.
Wielka Brytania	1 sierpnia 1986 r.

2. Oświadczenia i zastrzeżenia złożone podczas składania dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia oraz w innych terminach:

AUSTRIA

Zastrzeżenia i oświadczenia zgłoszone w czasie składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 12 kwietnia 1985 r. (oryg. ang.)

Oświadczenie:

Republika Austrii wyznacza jako organ centralny, zgodnie z art. 2, Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości, A-1016 Wien, Postfach 63.

Zastrzeżenia¹:

Republika Austrii, zgodnie z art. 27, korzysta z zastrzeżeń, o których mowa:

a) w art. 6 ust. 3 i

b) w art. 17 ust. 1

oraz oświadcza, że w przypadkach określonych w art. 8 i 9 uznania i wykonania orzeczeń dotyczących pieczy można odmówić ze względu na przyczyny określone w art. 10 ust. 1 lit. a) i b) konwencji.

BELGIA

Oświadczenie zgłoszone w czasie składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 1 października 1985 r. (oryg. fr.):

Zgodnie z przepisami art. 2 konwencji Rząd Belgijski jako organ centralny do pełnienia funkcji

¹ Zastrzeżenia wycofane przez oświadczenie przekazane w piśmie Stałego Przedstawiciela Austrii z dnia 29 maja 1990 r., zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym dnia 30 maja 1990 r. (oryg. ang. i niem.)

określonych przez konwencję wyznacza Ministerstwo Sprawiedliwości, 4, Place Poelaert, B-1000 Bruxelles.

CYPR

Oświadczenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym, złożonym w dniu 13 czerwca 1986 r. (oryg. ang.):

Rząd Republiki Cypru, zgodnie z art. 2 konwencji, wyznacza Ministra Sprawiedliwości, Ministry of Justice, Nicosia, jako organ centralny.

DANIA

Zastrzeżenia i oświadczenia zawarte w piśmie Stałego Przedstawiciela z dnia 10 kwietnia 1991 r. wręczonym Sekretarzowi Generalnemu w czasie składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 11 kwietnia 1991 r. (oryg. fr.):

1. Na mocy art. 24 ust. 1 konwencji jej postanowień nie stosuje się do terytoriów Wysp Owczych i Grenlandii.

2. Na mocy art. 27 ust. 1:

- a) organ centralny Królestwa Danii nie będzie przyjmował zawiadomień sporządzonych w języku francuskim albo opatrzonych tłumaczeniem na ten język (por. art. 6 ust. 3), a także
- b) Królestwo Danii zastrzega sobie, w przypadkach określonych w art. 8 lub 9, prawo odmowy uznania lub wykonania orzeczeń dotyczących pieczy, ze względu na którąkolwiek podstawę określoną w art. 10 (por. art. 17).

3. Zgodnie z art. 20 ust. 2, jakiegokolwiek porozumienie zawarte pomiędzy państwami nordyckimi, dotyczące uznawania i wykonywania decyzji w sprawie pieczy nad dzieckiem, będzie w tych państwach stosowane zamiast niniejszej konwencji.

4. Zgodnie z art. 2 ust. 1 Królestwo Danii wyznacza jako organ centralny: Justitsministeriet Civilretsdirektoratet (Ministerstwo Sprawiedliwości, Departament Spraw Cywilnych), Holmens Kanal 20, DK-1060 Copenhagen K.

Oświadczenie zawarte w piśmie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1991 r. zarejestrowanym w dniu 17 czerwca 1991 r. (oryg. ang.):

Organ centralny: Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Prawa Prywatnego
(Civilretsdirektoratet) AEBelogade 1,
DK-2100 Copenhagen Ø

FINLANDIA

Zastrzeżenia i oświadczenie zawarte w dokumencie przyjęcia złożonym w dniu 28 kwietnia 1994 r. (oryg. ang.):

Zastrzeżenia:

Finlandia oświadcza, zgodnie z art. 27 i art. 6 ust. 3 konwencji, że zastrzega sobie prawo przyjmowania wyłącznie zawiadomień sporządzonych w języku angielskim lub z dołączonym tłumaczeniem na język angielski.

Finlandia oświadcza, zgodnie z art. 27 i art. 17 konwencji, że w sprawach, których dotyczą art. 8 i 9, można odmówić uznania lub wykonania decyzji dotyczącej pieczy na podstawie którejkolwiek z przyczyn, o których mowa w art. 10.

Oświadczenie:

Finlandia oświadcza, zgodnie z art. 20 ust. 2, że porozumienia pomiędzy państwami nordyckimi, dotyczące uznawania i wykonywania decyzji w sprawie pieczy nad dziećmi, będą stosowane pomiędzy państwami nordyckimi zamiast niniejszej konwencji.

Oświadczenie zawarte w piśmie Stałego Przedstawicielstwa z dnia 27 kwietnia 1994 r. wręczonym Sekretarzowi Generalnemu w czasie składania dokumentu przyjęcia w dniu 28 kwietnia 1994 r. (oryg. ang.):

Zgodnie z art. 2 ust. 3 konwencji wyznacza się organ centralny: Ministerstwo Sprawiedliwości, Eteläesplanadi 10, POBox 1, FIN-00131 Helsinki, tel. (+358-0) 18251, fax (+358-0) 1825225.

Osoby wyznaczone do kontaktów:

Pan Hannu Taimisto
Starszy Sekretarz Ministerialny
tel. (+358-0) 1825327
Pani Mirja Kurkinen
Starszy Sekretarz Ministerialny
tel. (+358-0) 1825321

FRANCJA

Oświadczenie i zastrzeżenie zawarte w dokumencie zatwierdzenia złożonym w dniu 4 sierpnia 1982 r. (oryg. fr.):

Zatwierdzając niniejszą konwencję, Rząd Francji oświadcza, że:

— zgodnie z art. 2 jako organ centralny wyznacza się: Ministerstwo Sprawiedliwości, Biuro Międzynarodowej Pomocy Sądowej (Ministère de la Justice, Bureau de l'Entraide judiciaire internationale), 13 Place Vendôme, 75001 Paris.

— zgodnie z art. 27 w związku z art. 17 zastrzega się, że w przypadkach określonych w art. 8 i 9 można odmówić uznania i wykonania decyzji dotyczących pieczy, na podstawie przyczyn, o których mowa w art. 10 Konwencji².

GRECJA

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym, złożonym w dniu 8 marca 1993 r. (oryg. fr.):

Zgodnie z art. 27 konwencji Grecja oświadcza, że:

- a) korzysta z możliwości określonej w art. 6 ust. 3 konwencji i nie dopuszcza składania zawiadomień w językach angielskim lub francuskim albo z załączonymi tłumaczeniami na te języki i
- b) zgodnie z art. 17 ust. 1 konwencji w sprawach określonych w art. 8 i 9 można odmówić uznania i wykonania decyzji dotyczących pieczy, na podstawie przyczyn, o których mowa w art. 10 konwencji.

HISZPANIA

Zastrzeżenia zgłoszone w czasie składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 30 maja 1984 r. (oryg. hiszp.):

1. Zgodnie z art. 27 Hiszpania korzysta z możliwości określonej w art. 6 ust. 3 konwencji i zastrzega prawo niestosowania przepisów art. 6 ust. 1 lit. b) przez nieprzyjmowanie zawiadomień sporządzonych w języku angielskim lub francuskim albo zawiadomień, do których dołączono tłumaczenie na jeden z tych języków.

[2. Na podstawie art. 17 ust. 1 konwencji Hiszpania zastrzega sobie prawo, w przypadkach określonych w art. 8 i 9, do odmowy uznania i wykonania decyzji dotyczących pieczy nad dziećmi z następujących przyczyn:

- a) gdy stwierdzono, że skutki decyzji są oczywiście sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa rodzinnego w Hiszpanii;
- b) w czasie gdy wszczęto postępowanie w państwie orzekania:
 - (i) dziecko było obywatelem Hiszpanii lub miało na jej terytorium stałe miejsce zamieszkania, podczas gdy nie istniał żaden z tych łączników w stosunku do państwa orzekania;
 - (ii) dziecko było zarówno obywatelem Hiszpanii, jak i państwa orzekania, ale stałe zamieszkiwało w Hiszpanii;
- c) gdy decyzja jest sprzeczna z orzeczeniem wydanym w Hiszpanii albo inną decyzją wykonalną na terytorium Hiszpanii, wydaną w państwie trzecim na skutek postępowania, które wszczęto przed zło-

żeniem wniosku o uznanie orzeczenia, a także jeżeli za odmową przemawia dobro dziecka.

W tych samych przypadkach postępowanie w sprawie uznania lub wykonania orzeczenia można zawiesić, jeżeli:

- a) od tego orzeczenia wniesiono zwykły środek odwoławczy;
- b) postępowanie w sprawie pieczy nad dzieckiem, wszczęte przed rozpoczęciem postępowania w państwie orzekania, toczy się w Hiszpanii;
- c) inne orzeczenie dotyczące pieczy nad dzieckiem jest przedmiotem postępowania o jego wykonanie lub jakiegokolwiek innego postępowania o jego uznanie.]³

[3. Zgodnie z art. 18 Hiszpania zgłasza zastrzeżenie, że nie będzie związana postanowieniami art. 12.]⁴

Oświadczenie zawarte w piśmie Stałego Przedstawiciela Hiszpanii z dnia 5 czerwca 1987 r. zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym w dniu 9 czerwca 1987 r. (oryg. fr.):

W odniesieniu do art. 2 Europejskiej konwencji o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem oraz o przywracaniu pieczy nad dzieckiem mam zaszczyt poinformować, że od chwili obecnej organem centralnym będzie: Secretario General Tecnico, Ministerio de Justicia, San Bernardo 47, 28015 Madrid.

Oświadczenie zawarte w nocie werbalnej Stałego Przedstawiciela Hiszpanii z dnia 5 czerwca 1987 r., zarejestrowanej w Sekretariacie Generalnym w dniu 9 czerwca 1987 r. (oryg. fr.):

Organ centralny: Secretario General Tecnico, Ministerio de Justicia e Interior, Madrid, Hiszpania

HOLANDIA

Oświadczenia — pierwsze zawarte w dokumencie przyjęcia, drugie zgłoszone w czasie składania dokumentu przyjęcia w dniu 23 maja 1990 r. (oryg. ang.):

Królestwo Holandii przyjmuje niniejszą konwencję dla Królestwa w Europie.

Rząd Królestwa Holandii zawiadamia, że zgodnie z art. 2 konwencji organem centralnym, który będzie wykonywał funkcje przewidziane przez konwencję na terytorium Królestwa w Europie, jest Ministerstwo Sprawiedliwości w Hadze.

² Zastrzeżenie wycofane przez notę werbalną ze Stałego Przedstawiciela Francji z dnia 18 grudnia 1987 r., zarejestrowaną w Sekretariacie Generalnym w dniu 21 grudnia 1987 r. (oryg. fr.)

³ Zastrzeżenie wycofane w piśmie Stałego Przedstawiciela Hiszpanii z dnia 27 lipca 1995 r., zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym w dniu 28 lipca 1995 r. (oryg. fr.)

⁴ Zastrzeżenie wycofane przez oświadczenie przekazane w piśmie Stałego Przedstawiciela Hiszpanii z dnia 4 lutego 1991 r., zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym w dniu 6 lutego 1991 r. (oryg. fr.)

Oświadczenie zawarte w piśmie Stałego Przedstawicielstwa z dnia 29 czerwca 1990 r. zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym w dniu 2 lipca 1990 r. (oryg. ang.):

W odniesieniu do Europejskiej konwencji o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem oraz o przywracaniu pieczy nad dzieckiem, sporządzonej w Luksemburgu w dniu 20 maja 1980 r., której dokumenty ratyfikacyjne zostały złożone przez Królestwo Holandii (dla Królestwa w Europie) w dniu 23 maja 1990 r., mam zaszczyt złożyć następujące oświadczenie w imieniu mojego Rządu:

„Rząd holenderski wyraża pogląd, że można odmówić wykonania przymusowego powrotu dziecka, o którym mowa w niniejszej konwencji, w każdym przypadku, kiedy byłoby to sprzeczne z zasadami konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r.

Na skutek przeoczenia niniejsze oświadczenie nie zostało zgłoszone depozytariuszowi konwencji w czasie składania dokumentu przyjęcia.

Rząd holenderski pragnie obecnie naprawić ten błąd, przesyłając niniejsze oświadczenie, które wywołuje skutek od dnia wejścia w życie konwencji w stosunku do mojego państwa.”

IRLANDIA

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym, złożonym w dniu 28 czerwca 1991 r. (oryg. ang.):

Zgodnie z przepisami art. 17 ust. 1 konwencji Irlandia zastrzega sobie prawo odmowy uznania lub wykonania decyzji dotyczących pieczy, określonych w art. 8 lub 9, na podstawie przyczyn, o których mowa w art. 10 konwencji.

LUKSEMBURG

Oświadczenie zgłoszone w czasie składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 25 maja 1983 r. (oryg. fr.):

Mam zaszczyt poinformować, że luksemburskim organem centralnym, który będzie wykonywał funkcje przewidziane przez konwencję, jest Prokurator Generalny.

NIEMCY

Zastrzeżenia i oświadczenie zawarte w piśmie Stałego Przedstawiciela, wręczonym Sekretarzowi Generalnemu w czasie składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 5 października 1990 r. (oryg. ang., fr., niem.)

Zastrzeżenia:

Republika Federalna Niemiec korzysta z następujących zastrzeżeń, zgodnie z art. 27 ust. 1 zdanie pierwsze:

Zgodnie z art. 6 ust. 3 oświadcza, że wyłącza stosowanie przepisu art. 6 ust. 1 lit. b) w przypadkach, o których mowa w art. 13 ust. 2; organ centralny może odmówić podjęcia czynności, jeżeli zawiadomienie lub załączone dokumenty nie zostały sporządzone w języku niemieckim albo jeżeli nie dołączono do nich tłumaczenia na język niemiecki.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 Republika Federalna Niemiec oświadcza, że w przypadkach określonych w art. 8 i 9 odmawia się uznania i wykonania decyzji dotyczących pieczy na podstawie przyczyn, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) lub b).

Oświadczenie:

Republika Federalna Niemiec oświadcza, zgodnie z art. 2 ust. 3, że funkcje organu centralnego (art. 2 ust. 1) będą wykonywane przez:

Prokuratora Generalnego przy Federalnym Trybunale Sprawiedliwości — organ centralny wyznaczony w ustawie wprowadzającej Konwencję w sprawie pieczy nad dziećmi — Neuenburger Strasse 15, 1000 Berlin 61; adres pocztowy: Postfach 11 06 29, 1000 Berlin 11, RFN

NORWEGIA

Zastrzeżenia zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym, złożonym w dniu 17 stycznia 1989 r. (oryg. ang.):

1. Rząd Norwegii zgłasza zastrzeżenie, zgodnie z art. 17 ust. 1, że w sprawach, których dotyczą art. 8 i 9, można odmówić uznania lub wykonania decyzji dotyczącej pieczy na podstawie którejkolwiek z przyczyn, o których mowa w art. 10.

2. Zgodnie z art. 6 ust. 3 Norwegia zastrzega sobie prawo nieprzyjmowania zawiadomień sporządzonych w języku francuskim albo do których dołączono tłumaczenie na język francuski.

Oświadczenia zawarte w piśmie Stałego Przedstawiciela Norwegii z dnia 19 maja 1989 r. zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym w dniu 22 maja 1989 r. (oryg. ang.):

Europejska konwencja o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem z dnia 20 maja 1980 r. została podpisana przez Norwegię w dniu 17 stycznia 1989 r. Niniejszym mam zaszczyt powiadomić, że Królewskie Ministerstwo Sprawiedliwości i Policji, Departament Prawa Cywilnego, zostało wyznaczone jako organ centralny dla tej konwencji.

Ponadto proszono mnie o poinformowanie, że zgodnie z art. 20 ust. 2 Norwegia oświadcza, że porozumienia pomiędzy państwami nordyckimi, dotyczące uznawania i wykonywania decyzji dotyczących pieczy nad dziećmi, będą stosowane pomiędzy państwami nordyckimi zamiast niniejszej konwencji.

PORTUGALIA

Oświadczenie zawarte w piśmie Stałego Przedstawiciela Portugalii z dnia 14 września 1983 r. zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym w dniu 15 września 1983 r. (oryg. fr.):

Mam zaszczyt poinformować, że portugalskim organem centralnym odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji określonych w Europejskiej konwencji o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem oraz o przywracaniu pieczy nad dzieckiem jest: „Direcção-Geral dos Serviços Tutelares de Menores”; adres: Praca do Comercio, 1100 Lisboa.

SZWAJCARIA

Zastrzeżenie i oświadczenie zgłoszone w czasie składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 27 września 1983 r. (oryg. fr.)

Zastrzeżenie:

Zgodnie z art. 27 Szwajcaria korzysta z zastrzeżenia, o którym mowa w art. 17, który stanowi, że w sprawach określonych w art. 8 i 9 można odmówić uznania i wykonania decyzji dotyczącej pieczy ze względu na podstawy wskazane w art. 10 ust. 1 lit. d) konwencji.

Oświadczenie:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 części I konwencji Szwajcaria wyznacza jako organ centralny Office Federal de la Justice.

SZWECJA

Zastrzeżenie i oświadczenia zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym, złożonym w dniu 28 marca 1989 r. (oryg. ang.):

Zgodnie z postanowieniami art. 27 i 17 Szwecja zgłasza zastrzeżenie, że w sprawach, których dotyczą art. 8 i 9, można odmówić uznania lub wykonania decyzji dotyczącej pieczy na podstawie którejkolwiek z przyczyn, o których mowa w art. 10.

Zgodnie z postanowieniami art. 20 ust. 2 Szwecja oświadcza, że porozumienia pomiędzy państwami nordyckimi, dotyczące uznawania i wykonywania decyzji dotyczących pieczy nad dziećmi, będą stosowane pomiędzy państwami nordyckimi zamiast niniejszej konwencji.

Zgodnie z postanowieniami art. 2 Ministerstwo Spraw Zagranicznych, P.O.Box 16121, S-10323 Stockholm, wyznacza się jako organ centralny.

WIELKA BRYTANIA

Zastrzeżenie zawarte w piśmie Ministerstwa Spraw Zagranicznych, wręczonym Sekretarzowi Generalnemu w czasie podpisywania w dniu 20 maja 1980 r. (oryg. ang.):

Zgodnie z art. 17 ust. 1 konwencji Wielka Brytania zastrzega prawo odmowy uznania i wykonania decy-

zji dotyczących pieczy w przypadkach określonych w art. 8 i 9, na podstawie którejkolwiek z przyczyn, o których mowa w art. 10.

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym, złożonym w dniu 21 kwietnia 1986 r. (oryg. ang.):

Zgodnie z postanowieniami art. 17 ust. 1 konwencji Wielka Brytania zastrzega prawo odmowy uznania i wykonania decyzji dotyczących pieczy w przypadkach określonych w art. 8 i 9, na podstawie którejkolwiek z przyczyn, o których mowa w art. 10.

Oświadczenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym, złożonym w dniu 21 kwietnia 1986 r. (oryg. ang.):

Konwencję ratyfikuje się wyłącznie w stosunku do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Oświadczenia zawarte w piśmie Stałego Przedstawiciela Wielkiej Brytanii z dnia 18 kwietnia 1986 r., wręczonym Sekretarzowi Generalnemu w czasie podpisywania w dniu 20 maja 1980 r. (oryg. ang.):

a) Dla uniknięcia wątpliwości Wielka Brytania oświadcza, że będzie interpretować art. 20 ust. 1 konwencji jako obejmujący, między innymi, wszelkie zobowiązania, jakie Wielka Brytania może mieć wobec państwa nie będącego stroną niniejszej konwencji, wynikające z konwencji o cywilnoprawnych aspektach uprowadzeń dzieci za granicę, sporządzonej w Hadze w dniu 25 października 1980 r.

b) Zgodnie z art. 2 konwencji Wielka Brytania wyznacza jako organy centralne:

(i) dla Anglii i Walii: The Lord Chancellor, the Lord Chancellor's Department, House of Lords, London SW1A 0PW;

(ii) dla Szkocji: The Secretary of State for Scotland, the Scottish Courts Administration, 26/27 Royal Terrace, Edinburgh EH7 5AH;

(iii) dla Irlandii Północnej: The Lord Chancellor, Northern Ireland Court Service, Windsor House, 9/15 Bedford Street, Belfast BT2 7LT;

c) Zgodnie z art. 24 konwencji Wielka Brytania poinformuje we właściwy sposób Sekretarza Generalnego Rady Europy o innych terytoriach, na które rozszerzy się stosowanie niniejszej konwencji.

Oświadczenie zawarte w piśmie Stałego Przedstawiciela Wielkiej Brytanii z dnia 11 listopada 1986 r. zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym w dniu 13 listopada 1986 r. (oryg. ang.):

Organ centralny: dla Anglii i Walii: The Chancellor's Department, Trevelyan House, 30 Great Peter Street, GB-London SW1P 2BY.

Oświadczenie zawarte w piśmie Stałego Przedstawiciela Wielkiej Brytanii z dnia 26 czerwca 1991 r. zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym w dniu 1 lipca 1991 r. (oryg. ang.):

Mam zaszczyt odnieść się do Europejskiej konwencji o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem oraz o przywracaniu pieczy nad dzieckiem, ratyfikowanej przez Wielką Brytanię w dniu 21 kwietnia 1986 r. Zgodnie z art. 24 ust. 2 tej konwencji niniejszym oświadczam w imieniu Rządu Wielkiej Brytanii, że stosowanie niniejszej konwencji rozszerza się na Wyspę Man.

WŁOCHY

Oświadczenie zgłoszone w czasie podpisywania w dniu 20 maja 1980 r. (oryg. wł.)

Rząd włoski zamierza skorzystać przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego z możliwości zgłoszenia zastrzeżenia określonego w art. 17 konwencji.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *D. Rosati*